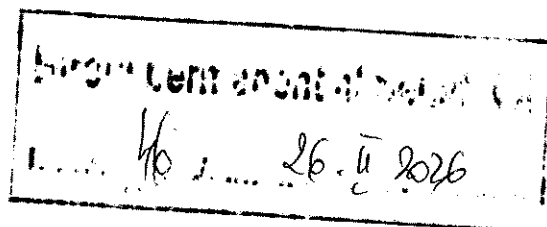

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal*, inițiată de domnul deputat AUR Georgel Badiu (Bp.691/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul stabilirii condițiilor în care un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România.

Astfel, în ceea ce privește activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, se consideră că nerezidentul are un sediu permanent în România și în situația în care persona joacă rolul principal în activitatea care duce la încheierea contractelor sau la realizarea activității economice generatoare de venituri, chiar dacă semnarea formală a contractelor are loc în afara României.

De asemenea, se introduc reglementări aplicabile entităților juridice nerezidente care desfășoară pe teritoriul României activități de achiziționare și recuperare a creanțelor.

II. Observații și propuneri

1. Precizăm că suntem de acord cu modificarea propusă la art.8 alin.(5) lit.a) din *Legea nr.227/2015* (art. I din inițiativa legislativă), întrucât este în concordanță cu modificările aduse atât prin *Modelul Convenției de evitare a dublei impuneri al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică*, cât și prin *Convenția Multilaterală pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor*, cu propunerea reformulării textului prevăzut la art.8 alin. (5) lit.a) din inițiativa legislativă, astfel:

„a) persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte sau are în mod curent rolul principal în procesul de încheiere a contractelor care se semnează în mod obișnuit, fără modificări semnificative din partea societății nerezidente, iar aceste contracte sunt:

i) în numele societății nerezidente; sau

ii) pentru a transfera dreptul de proprietate sau pentru a acorda dreptul de utilizare a unor proprietăți deținute de către acea societate sau pe care acea societate are dreptul de a le utiliza; sau

*iii) pentru prestarea unor servicii de către acea societate nerezidentă; cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin.(4) lit.a)-f)”.
Expresia „încheie contracte” vizează situațiile în care un contract poate fi încheiat fără nicio negociere activă a termenilor acelui contract sau poate fi încheiat în România, conform legii, chiar dacă acel contract este semnat în afara României.*

În plus, se poate spune că o persoană care negociază în România toate elementele și detaliile unui contract care angajează compania nerezidentă a încheiat contractul în România, chiar dacă acel contract este semnat de o altă persoană în afara României.

2. Precizăm că nu suntem de acord cu introducerea unui nou articol, respectiv art.13¹, în cadrul Titlului II „*Impozitul pe profit*” din *Legea nr.227/2015*, regăsită la art.II din legislativă legislativă, care ar urma să reglementeze regimul fiscal aplicabil entităților care desfășoară activități de recuperare a creanțelor, întrucât, pentru activitatea de recuperare a creanțelor de către cesionarul care preia creanța asupra debitorului sunt aplicabile regulile generale de stabilire a sediului permanent prevăzute de art.8 „*Definiția sediului permanent*” din *Codul fiscal* sau art.5 „*Sediu*

permanent” dintr-o *Convenție de evitare a dublei impunerii la care România este parte*, coroborate cu prevederile art.13 „*Contribuabili*” din *Codul fiscal*, prin care sunt obligate la plata impozitului pe profit persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România, indiferent de activitatea economică pe care o desfășoară în România, nefiind necesară indicarea directă a domeniului principal și secundar de activitate al unei societăți.

Prin urmare, pentru activitățile de recuperare a creanțelor se aplică regulile generale de înregistrare, determinare a rezultatului fiscal și de plată a impozitului pe profit pentru profitul impozabil care este atribuit sediului permanent, conform Titlului II „*Impozitul pe profit*” din *Codul fiscal*.

3. Raportat la art.13¹ alin.(2), precizăm că era necesară clarificare dacă, la momentul actual, categoriile de venituri vizate sunt excluse de la impozitare.

De asemenea, se impunea identificarea concretă a normelor care reglementează impozitul datorat pentru aceste categorii de venituri.

Totodată, în ceea ce privește determinarea bazei de impozitare ca diferență între suma încasată și costul de achiziție al creanțelor, menționăm că la stabilirea obligației fiscale trebuie să se țină cont de toate cheltuielile efectuate de entitatea impozitată, în caz contrar existând riscul de încălcare a *principiului justei așezări a sarcinilor fiscale*, consacrat în cuprinsul art.56 alin. (2) din *Constituție*.

Mai mult, prevederile art.13¹alin. (5) sunt lipsite de claritate și predictibilitate în ceea ce privește posibilitatea de identificare, în concret, a faptelor ce constituie contravenții și a regimului sancționator aplicabil.

4. Menționăm că, în prezent, nu există o lacună legislativă în stabilirea tratamentului fiscal al veniturilor obținute din România ca urmare a achiziției portofoliilor de creanță de către societăți nerezidente, astfel cum se menționează în *Expunerea de motive* a inițiativei legislative.

În acest sens, precizăm că, potrivit art.1566 din *Codul civil*, cesiunea de creanță este convenția prin care creditorul cedent transmite cesionarului o creanță împotriva unui terț. Prin efectul cesiunii, creanța rămâne neschimbată, păstrându-și natura, dar și eventualele garanții ce o însoțesc, întrucât, în conformitate cu art.1568 din *Codul civil*, cesiunea unei creanțe

cuprinde și accesoriile acesteia, iar cesionarul se subrogă în toate drepturile cedentului, urmând a recupera întreaga valoare a creanței.

Potrivit art.1575 din același *Cod*, cesiunea de creanță produce efecte între cedent și cesionar, iar acesta din urmă poate pretinde tot ceea ce primește cedentul de la debitor, chiar dacă cesiunea nu a fost făcută opozabilă debitorului.

Astfel, în cazul contractului de cesiune de creanță, beneficiarul veniturilor din dobânzi devine cesionarul care preia creanța asupra debitorului. Dobânzile plătite către persoane juridice rezidente în state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impunerii se impun în România conform prevederilor paragrafului 2 al articolului „Dobânzi” din respectivele convenții. Prevederile convenției se aplică dacă persoana nerezidentă prezintă certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din statul său de rezidență.

Potrivit prevederilor alin.(1) al art.224 din *Legea nr.227/2015*, „impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri”. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

Astfel, este considerat plătitor al venitului de natura dobânzii Agentul Colector din România, respectiv persoana juridică rezidentă în România care gestionează și colectează sumele datorate de debitori, și prin urmare, aceasta are obligația calculării, reținerii și plății impozitului pe dobândă.

În cazul neprezentării certificatului de rezidență fiscală, se aplică prevederile Titlului VI al *Legii nr.227/2015*.

Agentul Colector din România trebuie, prin contractele pe care le încheie, să îndeplinească toate obligațiile de calcul, reținere, plată și declarare a impozitului pe dobânzi. De achitarea acestor obligații fiscale trebuie să țină seama și băncile cedente în contractele de cesiune încheiate cu cesionarii nerezidenți.

Trebuie analizate clauzele contractuale încheiate între cesionarul persoană juridică nerezidentă și Agentul Colector din România, persoană juridică română, pentru a se stabili dacă acest agent acționează în contul companiei străine prin activitatea de colectare a creanțelor, dacă riscul neîncasării acestor creanțe este suportat de către agent sau de către persoana juridică nerezidentă și, astfel, persoana juridică nerezidentă să fie

tratată ca având în România un sediu permanent, conform Comentariilor la art.5 „*Sediu permanent*” din modelul Convenției de evitare a dublei impuneri al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Totodată, în situația în care operațiunea se derulează între entități care sunt persoane juridice afiliate, în sensul art.7 pct.26 lit.c) din *Codul fiscal*, aceasta va fi analizată, din punct de vedere fiscal, potrivit art.11, coroborat cu art.19 alin.(6) din *Codul fiscal*, pentru a reflecta prețul de piață al operațiunilor în speță și dacă aceste operațiuni au conținut economic, având în vedere că întreaga activitate de recuperare a creanțelor se realizează de către Agentul Colector persoană juridică română.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.**

Cu stimă,

Ilie-Gabriel BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului